10 PASSEIG MARISTANY

A partir dels anys 1924-1925, la construcció de segones residències per part dels estiuejants de Camprodon, majoritàriament barcelonins, es va traslladar del Passeig de la Font Nova al Passeig Maristany.

La construcció d'aquest passeig es realitzà en els terrenys de can Aulí, una masia que Francesc Maristany (1849-1929), havia comprat per edificar-hi una residència familiar. Tanmateix, Francesc Suriñach, contractista i mestre d'obres, va convèncer a Maristany perquè, a més d'alçar la seva torre, també promogués una actuació urbanística de majors proporcions. L'autoria del projecte s'atribueix a l'arquitecte Bernadí Martorell (1877-1937), qui va idear un passeig central ample, flanquejat per fileres d'arbres i lleugerament corbat, amb la qual cosa aconseguí recrear la sensació d'infinitud que hom pot sentir a la muntanya.

Enric Sagnier (1858-1931), Raimon Duran i Reinals (1895-1966), Josep Antoni Coderch (1913-1984) o Francesc Mitjans (1909-2006) són alguns dels arquitectes que han participat en el disseny de les cases. D'entre elles, cal destacar la torre Garcia, on es va allotjar Juan Negrín al final de la Guerra Civil, o la finca anomenada Vora del Ter, que disposa d'una petita església i un claustre procedents de San Esteban de Gormaz, a la província de Sòria.

PASEO MARISTANY

A partir de los años 1924-1925, la construcción de segundas residencias por parte de los veraneantes de Camprodon, principalmente barceloneses, se trasladó del Paseo de la Font Nova al Paseo Maristany.

La construcción de este paseo se realizó en los terrenos de casa Aulí, una masía que Francesc Maristany (1849-1929) había comprado para construir allí una residencia familiar. Pero Francesc Surinyach, contratista y maestro de obras, convenció Maristany para que, además de edificar su torre, promoviera una actuación urbanística de mayores proporciones. La autoría del proyecto se atribuye al arquitecto Bernardí Martorell (1877-1937), que ideó un paseo central amplio, flanqueado por hileras de árboles y ligeramente curvado, con lo que consiguió recrear la sensación de infinitud que puede sentirse en plena montaña.

Enrique Sagnier (1858-1931), Raimon Duran Reynals (1895-1966), Josep Antoni Coderch (1913-1984) o Francesc Mitjans (1909-2006) son algunos de los arquitectos que participaron en el diseño de las distintas casas. Entre ellas destaca la torre García, donde se alejó Juan Negrín al final de la Guerra Civil, o la finca denominada Vora del Ter, que cuenta con una pequeña iglesia románica y un claustro procedentes de San Esteban de Gormaz, en la provincia de Soria.

LA PROMENADE MARISTANY

A partir des années 1924 et 1925, la construction des résidences secondaires des vacanciers estivaux à Camprodon (principalement des Barcelonais) fut déplacée de la promenade Font Nova à la promenade Maristany.

Ces constructions se réalisèrent sur les terrains de la maison Aulí, une ferme que Francesc Maristany (1849-1929) avait achetée pour y bâtir une résidence familiale. Cependant, Francesc Surinyach, entrepreneur et contremaître, convainquit Maristany de construire sa villa mais aussi de promouvoir une action urbaine de grande ampleur. La paternité du projet revint à l'architecte Bernardí Martorell (1877-1937), qui conçut une large avenue centrale, flanquée de rangées d'arbres et légèrement incurvée, recréant le sentiment d'infini qui peut être ressenti en pleine montagne.

Enrique Sagnier (1858-1931), Raimon Duran Reynals (1895-1966), Josep Antoni Coderch (19131984) et Francesc Mitjans (1909-2006) sont quelquesuns des architectes impliqués dans la conception des différentes maisons, parmi lesquelles, la tour García, où Juan Negrín se logea à la fin de la Guerre Civile espagnole ; ou la propriété Vora del Ter, qui compte une petite église romane et un cloître originaires de San Esteban de Gormaz, dans la province de Soria.

PASSEIG MARISTANY

From the years 1924-1925 onward, construction of second homes by holidaymakers in Camprodon, mainly people from Barcelona, moved from Passeig de la Font Nova to Passeig Maristany (Maristany Promenade).

Construction of this promenade was carried out on the land of Aulí house, a country house that Francesc Maristany (1849-1929) had bought so he could build a family house there. Despite that, Francesc Surinyach, a contractor and master builder, convinced Maristany that, in addition to building its tower, he should encourage wider urban development. Authorship of the project is attributed to the architect Bernardí Martorell (1877-1937), who came up with the idea of a wide central promenade, flanked by rows of trees and a slight curve, which allowed him to recreate the sensation of infinitude that can be felt in the heart of the mountains.
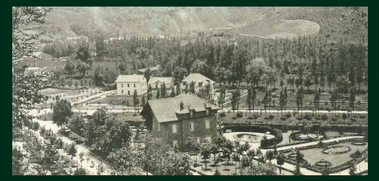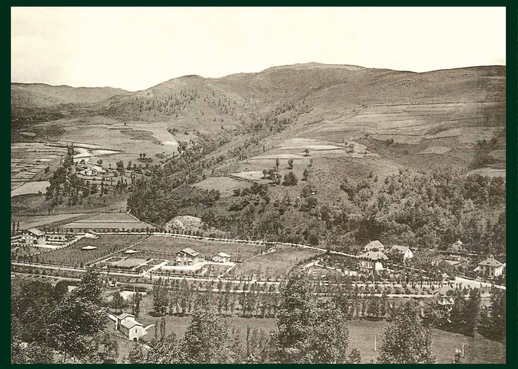
Enrique Sagnier (1858-1931), Raimon Duran y Reinals (1895-1966), Josep Antoni Coderch (1913-1984) and Francesc Mitjans (1909-2006) are some of the architects that designed these distinct houses. Among them stands out the García tower, where Juan Negrín took refuge at the end of the Civil War, or the country house named Vora del Ter, which has a small romantic church and cloister from the village of San Esteban de Gormaz in the province of Soria.